

KODAK BROWN

2/2020

TODELLA ISO KIITOS EIJALLE<3

T: KoRK

Your favourite song of theirs was Naisten
kaljailta and you spent 188.993 minutes
listening to their music.

SAY THANKS

Sisältö

- 4 Pääkirjoitus
- 5 Presidentin palsta
- 6 Koneenrakentajakillan logo täyttää vuosia
- 7 Kesähetki keskellä talvea
- 8 Orientaatioviikko
- 10 Kosteä kuivan
- 10 maan risteily
- 11 Kosteä kuivan maan risteily
- 12 Viisivelhoturnajaiset
- 14 Velehovaellus
- 16 Hallitus 2021
- 17 Marrasretki
- 18 Kiltakäytävän terveiset Koneenrakentajakillalle
- 20 Kummelisitsit
- 22 Palautteet
- 23 Kunniajäsenet ja Kovat KoRKkilaiset 2020

TOIMITUS

Päätoimittaja

Ilkka Viita-aho

Julkaisija

Koneenrakentajakilta ry

Toimittajat

Jarno Kuitunen

Daniel Koskikunnas

Topias Tammi

Graafikko

Otto Valle

Taitto

Ilkka Viita-aho

Pääkirjoitus

Kuvat: Carita Logrén ja Juho Viitala

Tervetuloa taas kerran erinomaisen lukunautinnon pariin, kun vuoden toinen KoRKkiruuvu on silmiesi edessä. Paljon on taas vettä virrannut Tammerkoskes-
sa lehtien julkaisun välissä, ja jopa kuolleita fukseja voit löytää virran alta. Perinteistä perinteikkäämpi fuksien kaste saatiin onnistuneesti hoidettua pois alta, eikä vuodesta 1966 järjestettyä kasteperinnettä katkaistu, vaan siirrettiin vain syssymmälle. Hyvä niin.

Myös muuta jännittävää on syksyn mittaan tapahtunut. Pientä kuiskutusta ja huhuja on viljelty jo pitkin vuotta, mutta suurin sysäys lähti vasta syksyllä käyntiin. Koko maailma onkin viimeisen kuukauden sisällä jännittänyt mitä kahden ihmisen kilvassa käykään ja kenestä tulee seuraava presidentti, herra sadanpään mies, täytetty gorilla King Konk, satelliittihelvetin pääperkele, herra isoherra. Nimittäin KoRKin puheenjohtajavaali on ratkennut, ja syyskokouksen lopputuloksia käsitellään Koneenrakentajakillan poliittisen kentän syväluotaa-
vassa analyysissä sivulla 16.

Julkaisutavoitteisiin on päästy jo tämän vuoden puolella, mikä on yllättävää koronan lapioidessa lisää pas-
kaa myllyyn marraskuun loppupuolella. Kiitoksia siis tästä vuodesta, ensi vuonna keisarilla on taas uudet vaatteet.

Krapulan kolmantena päivänä,
viimeistä kertaa ikinä *

Päätoimittaja
Ilkka Viita-aho

Istuva istuva päätoimittaja

*krapulat jatkossa vain siviilihenkilönä, eikä
päätoimittajan ominaisuudessa

Presidentin palsta

Moro jäsenistö,

Poikkeuksellinen vuosi lähestyy loppuaan ja tätä kirjoittaessa tenttiviikot ja harkkatyöt painavat päälle. Valitettavasti olemme joutuneet sulkemaan kiltahuoneen ja kiltalaisten kohtaamiset ovat muutenkin minimissään. Vaikka emme olekaan päässeet viettämään aikaa toistemme kanssa, niin esimerkiksi etäpikkujoulujen suuri suosio ja fuksien onnistunut haalariprojekti todistavat, että killan toiminta pyörii vaikeissakin olosuhteissa.

Tänä vuonna emme pystyneet järjestämään vuosijuhlia perinteiseen tapaan ja kilta on muutenkin joutunut sopeuttamaan toimintaansa olosuhteiden mukaan. Kunniajäsenet ja Kovat KoRKkilaiset kuitenkin paljastettiin vujustriimissä. Paljon onnea palkituille ja kiitos killan eteen tehdystä työstä. Positiivisesti ajateltuna olosuhteet ovat tuoneet paljon uutta killan toimintaan, kuten Discord-kiltahuoneen ja etätapahtumat. Killan toiminta on jatkunut vuoden aikana muuten mahdollisimman tuttuun tapaan. Kesätappoa vietettiin poikkeuksellisen isolla joukolla Sahalahdella heinäkuussa, uudet fuksit saapuivat ja heidät orientoitiin sekä viime vuoden fuksit kastettiin koskessa tamperelaisiksi teekkareiksi tänä syksynä. Lisäksi kiltamme säännöt on pian päivitetty ja uusi merkkiohjesääntö kiltanauhoineen tehty.

Toivon, että ensi vuonna killan toiminta saadaan palautettua normaaliksi ja pääsemme viettämään Wappua isolla porukalla. Siihen asti sopeudutaan olosuhteisiin ja pidetään toisistamme ja hienosta yhteisöstämme huolta.

Hyvää joulua ja lomaa!

Ossi Laitinen
KoRKin puheenjohtaja 2020

Koneenrakentajakillan logo täyttää vuosia

Teksti: Ilkka Viita-aho

Taustan grafiikka: Joonas Pulkkinen

Mutteri ja voimapari, randomkikkare mutterin ympärillä, sorvin terä ja pultin pää, vai mikä hele? Kyseessä on toki Koneenrakentajakillan tunnus, joka täyttää tänä vuonna 50 vuotta. Killan syysyleiskokous hyväksyi marraskuussa vuonna 1970 logon viralliseksi tunnuksesi. Logo on säilynyt alkuperäisenä nykypäivään saakka, kokien ainoastaan pieniä muutoksia mittasuhteissa ja värin sävyssä.

Mutta mitä killan tunnus oikein esittää? Killan merkiohjesääntö päivitettiin tänä vuonna, ja se kuvaa tunnusta seuraavasti:

Killan viralliseen tunnukseseen kuuluu yksinkertaistettu sorvin käanttöterän ulkomuoto, jonka keskellä on kuusikulmainen mutteri. Mutteria tunnuksessa vääntää voimapari. Tunnus on valkoisella pohjalla kirkkaanpunainen ja punaisella pohjalla valkoinen.

Alkuperäisen suunnittelijan, Pauli Åstrandin mukaan killan tunnuksella ei ole sinänsä syvempää merkitystä, vaan logo kuvastaa yleisesti koneenrakentajan peruselementtejä. Tunnus jättääkin katsojalle tulkinnanvaraa, ja jokainen tamperelainen koneteekkari näkee tunnuksen omalla tavallaan.

Killan tunnus kuuluu Hervannan kampuksella vähemmistöön, koska se ei sisällä muille killoille tyypillistä hammasratasta. Nykyään ainoastaan TARAKI ja TamArk ovat muita rattaattomia kiltoja. Tämä johtuu siitä, että nämä killat ovat perustettu jo ennen Tampereen teknillisen korkeakoulun (TTY:n edeltäjän) perustamista. Toki myös rakas Skilta on aikasemmin ollut rattaaton, mutta vaihtanut vuosien aikana logoaan muodin mukaisesti. Kaj Kajanderin vuonna 1974 suunnittelema jaettu hammasratas tuli tuoreen korkeakoulun tunnuksesi, ja monet killat ottivat sen osaksi omaa tunnustaan.

Juteltuani puhelimesta alkuperäisen suunnittelijan kanssa, hän ihmetteli, että logo on edelleen käytössä, eikä siihen ole juurikaan tehty mitään muutoksia. Samaa ihmettelin itsekkin, ja totesin takaisin, että logo pysyy niin kauan kuin kiltä on olemassa. Enkä usko, että olen hirveästi edes väärässä, on tuo tamperelaisen koneteekkarin tunnus niin uniikki ja näkyvä kampuksella ja jopa eri yliopistojen välillä. Onnea vielä keski-ikäiselle killan logolle! Kippis!

Vanhan mallin tunnus virallisessa leimasin-kuvassa. Kuva on 1970-luvun pöytäkirjasta. Tunnuksen ulkokehä hakee vielä muotoaan. Logo oli alusta alkaen punainen, väreistä ei ole vaan jäänyt todisteita jälkipolville.

Nykyinen tunnus, joka löytyy esimerkiksi haalarimerkistä. Logo on mittasuhteiltaan toimivampi ja terävöity. Vuosien varrelta tunnuksen revisioita on aikalailla vain kaksi, eli voidaan puhua hyvästä suunnittelusta!

Kesähetki keskellä talvea

Naapurin runoilijapoika: Ilkka Viita-aho

Kuva: Juho Viitala

Arkihuolet helvettiin heitä, lähe ajalemaan Kangasalan hiekkateitä
Morjestaa muistat pyörien päällä olevia raitahaalareita, ikkunasta huuda "vittu mitä maakareita"
Saavut joukkoon komeaan, Sahalahden rantasaunan täyshoitolaan
Tapossa ystävät tapaa, täällä et tarvii heittovapaa
Saunaan lisää puuta, ei näy yöllä edes kuuta

Kattoterassi korkkaa, kun oot eka vetäny rillistä porkkaa
Muurikkaa pitää polttaa, setä lasta kädessä siitä huikkaa
Varo ettei laituria kaadu, muuten saattaa tulla huomisesta kallis aamu

Muista että ruuassa on voimaa, siitä itseäsi Sahalahden kaupassa seuraavana päivänä soimaa
Krouvissa olutta nauti, varo ettei iske lepakon tauti
Sahiksen pubiruuusut kyllä skippaan, lähetään takas tappoon chillaan

Sunnuntain aamu jo koittaa, päätät ettet voi itseäs voittaa
Kumipatjasta promillet mittaa, sillain että se pystyy ajaa ja ite kittaa
Parit nopeet pysähdykset, sisältä sysähdykset
Oispa taas kesä ja tappo

Orientaatioviikko

Teksti: Daniel Koskikunnas

Kuvat: Juho Viitala, Otto Valle

Syksyn 2020 orientaatioviikko alkoi Koneenrakentajakillalla hieman poikkeukselliseen tapaan johtuen vallinneesta koronatilanteesta, joka vaikutti mm. koulun tilojen käyttöön. Tänä vuonna konetekniikan uusien opiskelijoiden sisäänotto oli 101 opiskelijaa, minkä lisäksi saimme myös maisterivaiheen fukseja. Viikko aloitettiin sunnuntaina 16. elokuuta totutusti Etunurtsilla pidetyllä Varaslähdöllä, jonne oli tänä vuonna saapunut kiitettävän suuri joukko uusia innokkaita fukseja. Tiedossa oli leppoisa tutustumista uusiin ihmisiin, beer pongin peluuta sekä tietysti TEKin makkaraita.

Maanantaina fuksit kokoontuivat Festiaan aloitusluentoa varten, minkä jälkeen tehtiin tuttavuutta lopunkin fuksiryhmän kanssa sekä aloitettiin koulun tiloissa kiertely ja paikkojen esittely. Illalla oli vuorossa jo perinteeksi muodostunut ilta Peyton Placessa biljardin, hyvän seuran ja raikkaiden juomien merkeissä. Valitettavasti meitä myöhemmin ”kohteliaasti” kehoitettiin tilanahtausyistä poistumaan Indecsin ja Man@gerin saapuessa paikalle, jolloin jakauduimme mikä ryhmä minnekin. Lopulta suurin osa fukseista ja tuutoreista päätyi jälleen Etunurtsille, jossa loppuilta sujui rattoisasti.

Tiistaiaamuna fuksit saivat ensi häivähdyksen paluusta arkeen, kun kurssi-ilmoittautumisten myötä alkoi kamppailu uuden ihmeellisen opintotietojärjestelmän Sisun kanssa. Tästäkin lopulta selvittiin ilman suurempia tappioita. Illalla olisi perinteisesti järjestetty keskustassa The Ekat Bileet, mutta bileet päätettiin viime hetkellä perua. Tämän ei kuitenkaan annettu häiritä

fuksiviikkoa, vaan järjestimme ryhmittäin etkot tahoillamme, minkä jälkeen kokoonnuimme pitämään omia bileitä Etunurtsille. Tästä innokkaimmat juhlijat jatkoivat vielä omin neuvoin keskustaan.

Keskiviikkona kierreltiin taas koululla viettäen aikaa fuksiryhmien kesken ja jaettiin vihdoinkin fuksipassit. Iltapäivällä pidettiin fukseille lähes kaiken kattava infoluento Teekkarisaunalla. Loppupäivän ohjelman muodosti fuksien Hervantarastikierron, jonka rasteilla nähtiin tuttuun tapaan Rema Racing sekä Bionicle. Kierroksen voitti hyvällä suorituksella joukkue AC Kohtuporat. Palkintojenjaon jälkeen jäimme jälleen kerran viettämään iltaa Etunurtsille. Loppuillasta päästiin myös tutustumaan kiltahuoneen korvikkeen, Hervannan helmen, Ale Pub Potin tarjontaan.

Torstiaamu valkeni toisille aikaisemmin, toisille myöhemmin, mutta fuksiryhmissä vietetyn ajan sekä iltapäivätauon jälkeen suunnattiin Suolijärven rantaan. Skillan ja Hiukkasen kanssa pidetyssä Lätty lentää -tapahtumassa fuksit pääsivät tutustumaan kuningaslaji kyykän saloihin sekä ahtaita paikkoja pelkäämättömät myös Hiukkasen mobiilisaunaan Tarzaniin. Tapahtuman nimen mukaisesti myös lättyjä oli tarjolla. Meno jatkui yli puolen yön, minkä jälkeen jäljellä olivat suuntasivat yllätyksellisesti taas jatkoille Pottiin.

Perjantiaamun aloitti KoRKin limumies Laurin sekä fuksi liron haastattelu Ylen suorassa lähetyksessä yliopiston edustalla. Paikalla oli harvalukuinen, mutta sitäkin innokkaampi joukko seuraamassa haastatteluun ujutettujen Kummeli-aiheisten heittojen määrää. Loputkin tuutorit ja fuksit löysivät pikkuhiljaa tiensä

koululle alkaen valmistautua fuksiviikon huipennukseen, Teekkarisauna Mörrimöykyllä järjestettyyn fuksisaunaan. Ohjelmaan kuului saunan ja paljon lisäksi Bumtsibumin peluuta. Fuksis sauna oli tällä kertaa rajattu vain fukseille ja tuutoreille, mutta onneksi Limumiestenliitto järjesti korvaavan tapahtuman takaparkkiin pysäköidyllä Tarzanilla.

Lopulta orientaatioviikko saatiin päätökseensä, ja muutamista poikkeusjärjestelyistä huolimatta tapahtumat saatiin pidettyä erittäin onnistuneesti. Suuri osa uusista fukseista oli kiitettävän aktiivisesti mukana menossa jo alusta alkaen. Osa perinteisestä fuksiviikon sisällöstä siirtyi myöhemmäksi, mutta kun yhdessä mennään ja yhteen tullaan, niin kaikki valmistuu aikanaan. Tästä on hyvä jatkaa.

KOKK CRUI SING 2020

Kostea kuivan maan risteily

Teksti: Daniel Koskikunnas

Kuvat: Juho Viitala

Koneenrakentajakillan perinteikäs sisävesiristeily KoRK-cruising järjestettiin tavanomaiseen aikaan 3. syyskuuta, nyt tosin hiukan poikkeavassa paikassa. Johtuen vallinneiden olojen vaikutuksesta täyteen pakatun risteilyaluksen tartuntatautiturvallisuuteen, päätettiin risteily järjestää Herwannan kampuksen Etunurtsilla, jonne oli pystytetty oma loistoristeilyjämme M/S Hervanta. Mukaan otettiin 50 onnekkainta, joista otettiin perinteiset laivaanastumiskuvat tällä kertaa taiteellisen pahvikyltin edessä.

Odoteltuamme hetken myöhäisiä alukseen astujia päästiin risteily kohti Nokiaa aloittamaan noin klo 18. Alkumatkan ohjelmaan kuului vapaata oleskelua kera mustanmakkaran ja puolukkahillon sekä suolakurkkujen. Tunnelma oli korkealla, sillä tällä kertaa kaikki matkustajat mahtuivat kannelle nauttimaan kauniin Konetalomme koristamasta maisemasta. Pian oli vuorossa perinteinen suolakurkunsyöntikilpailu, jonka voitti Jyri jyräten selvästi vastustajansa Ola-Pekan ja Niilon. Palkintona oli huikea uimapatja sekä luonnollisesti lisää suolakurkkuja.

Aluksemme kääntyessä paluumatkalle alkoi iltakin jo hämärtää, ja illan pääesiintyjä Jüüstosensaatio aloitti konserttinsa. Esiityksen kruunasi luonnollisesti Naisien kaljailta, josta kuultiin lopuksi vielä vapaaehtoisten matkustajien (Niilo & Aatos) esittämä encore-tulkinta. Illan kuluessa taivaalle alkoi kerääntyä tummanpuhuvia pilviä, ja lopulta aluksemme joutui keskelle saderintamaa. Tämä ei kuitenkaan risteilyn tunnelmaa haitannut, sillä sadehan vain paransi tapahtumamme autenttisen kosteata ilmapiiriä.

Etunurtsin alkaessa muistuttaa yhä suuremmassa määrin Pyhäjärveä, risteily alkoi olla päätöksessään laivan lipuessa hiljalleen takaisin kohti satamalaituria. Perille saavuttuamme pääosa matkustajista alkoi siirtyä kohti Kaijakan virkaa toimittanutta Pottia, kun taas risteilyn järjestäjäpuoli aloitti aluksen purkutyöt. Olosuhteet huomioon ottaen risteily sujui suorastaan erinomaisesti, eikä laidan ylikään menetetty onneksi kuin muutama matkustajista. Epävakaisesta säästä huolimatta risteily oli viihdearvoltaan vähintään yhtä onnistunut kuin aikaisempinakin vuosina.

Viisivelhoturnajaiset

Teksti: Daniel Koskikunnas

Kuvat: Atte Ahlblad, Lauri Löyttyniemi, Erik Snellman

Syksyllä ei ole monia opiskelijatapahtumia päästy järjestämään, mutta ehdottomasti mainittavimpia niistä olivat legendaariset Koneenrakentajakillan 1. vuosittaiset Viisivelhoturnajaiset. Fuksisektori oli suunnitellut tapahtumaa jo pitkään, ja kaksipäiväisen tapahtuman ankara järjestely ja mainostaminen aloitettiin jo varhain edellisenä iltana. Tiedossa olisi hui-maa Harry Potter -henkistä sekoilua hyvässä porukas-sa. Valitettavasti turnajaisten pääkohderyhmä eli fuksit ei oikein innostunut turnajaisista vielä ensimmäisenä päivänä, jolloin heitä ei saapunut paikalle ainuttakaan. Tästä lannistumatta fuksisektori jatkoi väsymätöntä PR-työtään fuksien ja fuksinmielisten parissa, ja lopul-ta pääpäivänä eli perjantaina paikalle saatiin kymmen-kunta fuksia sekä muutama KoRKin ja Ykin tuutori. Kilpailuareenalle Etunurtsilla kokoontunut osanotta-jien meri sai heti esimakua tulevasta, kun Harry Pot-ter-tunnarin soidessa täysillä Pertti ja Eero rynnistivät alas Kampusareenan rinnettä hatuiksi nimitetyt vaa-teriekaleet päässään ja viitat liuhuen. Lajitteluhatun arpomana kilpailijat jaettiin tupiinsa, jotka olivat Roh-kelikko, Luihuinen, Korpinkynsi, Puuskupuh ja tietysti Skilta. Turnauksen ensimmäinen laji oli velhoutumi-nen, jossa osallistujat muuntautuivat velhoiksi killan tapahtumista kerääntyneiden löytötavaravaatteiden ja/tai muun rekvisiitan avulla. Tulokset pisteytettiin ja kirjattiin tarkoin ylös pistetaulukkaan.

Velhot ylhäältä alas, vasemmalta oikealle:

Olavius Kiljuparta

Eero Pikalasi

Perttthi Pohjanukko

Ensimmäisenä varsinaisena kilpailulajina oli luonnollisesti huispaus. Menemättä enempää yksityiskohtiin mainittakoon, että laji sisälsi kyykkien heittelyä hulavanteen läpi, esteradan kiertoa joutuen samalla ilmapallopommituksen kohteeksi sekä siepin eli pingispallon etsintää etunurtsin alueelta. Laji oli erittäin sekava, mutta lopulta kahden kierroksen jälkeen saatiin jokaiselle joukkueelle jonkinlainen pistetulos. Seuraavan lajin ajatuksena oli saada sokkona kuljetettua oluttölkki krokettiradan läpi tupalaisten avustamana. Eihän tästäkään mitään tullut, ja seuraavaa osiota saatiinkin odotella jokunen tovi viimeisten joukkueiden yrittäessä räpeltää suoritustaan loppuun. Turnajaisten toiseksi viimeinen laji oli laulaenluudalla ratsastus (sic), jossa joukkueet kiersivät rataa viestiperiaatteella luudan kanssa. Ajatuksena oli edetä yhdellä hengenvedolla rataa mahdollisimman pitkälle laulaen samanaikaisesti mahdollisimman lujaa Harry Potter-tunnusmusiikkia, minkä jälkeen seuraava tupalainen jatkoi samasta kohdasta. Pisimmälle päässyt tupa (Skilta, totta kai) voitti. Tässä kohtaa havaittiin Rohkelikon ja Korpinkynnen joukkueiden menettäneen valtaosan jäsenistään, joten tuvat päätettiin yhdistää yhdeksi joukkueeksi nimeltään Korpilikko. Illan päätöslajina oli taikomiskilpailu, jossa kunkin tuvan edustajat taistelivat toisiaan vastaan sanansa säilällä käyttäen hyväkseen tuntemiaan loitsuja taikka huumorilausehduksia tavoitteenaan hiljentää vastustajansa verbaalisella ylivoimaisuudellaan. Taikasanoja lenteli puolin ja toisin, ja kilpailu oli äärimmäisen ankaraa. Lopulta kilpailusta karsiutuivat pois Luihuinen ja Korpilikko. Loitsiminen huipentui kaksintaisteluun kummankin finaaliin selviytyneen joukkueen, Skillan ja Puuskupuhin, voimin päättyen Skillan voittoon. Pisteillä mitattuna suurinta pistemäärää piti hallussaan Skilta, mutta täydellisellä konsensuksella tuomaristo julisti Korpilikon moraalisesti voittajaksi ja Skillan viimeiseksi. Voittajajoukkue sai nimensä lajitteluhattunakin tunnettuun foliohattuun sekä ainutlaatuisen käsintehtyn palkintoluudan, joka kuitenkin päädyttiin heittämään menemään. Turnajaisten lopputuloksesta voidaan päätellä, että Viisivelhoturnajaisten mitalitaulukossa sähköjohtavuus on melko heikko. Toiset vuosittaiset Viisivelhoturnajaiset järjestettäneen jälleen ensi syksynä, jolloin paikalle toivotaan vielä nykyistäkin huimempaa osallistujamäärää.

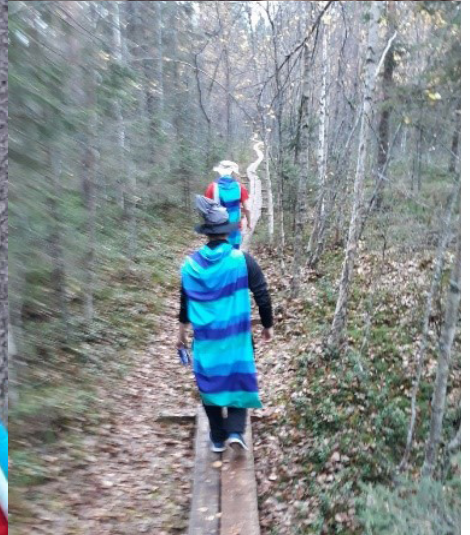
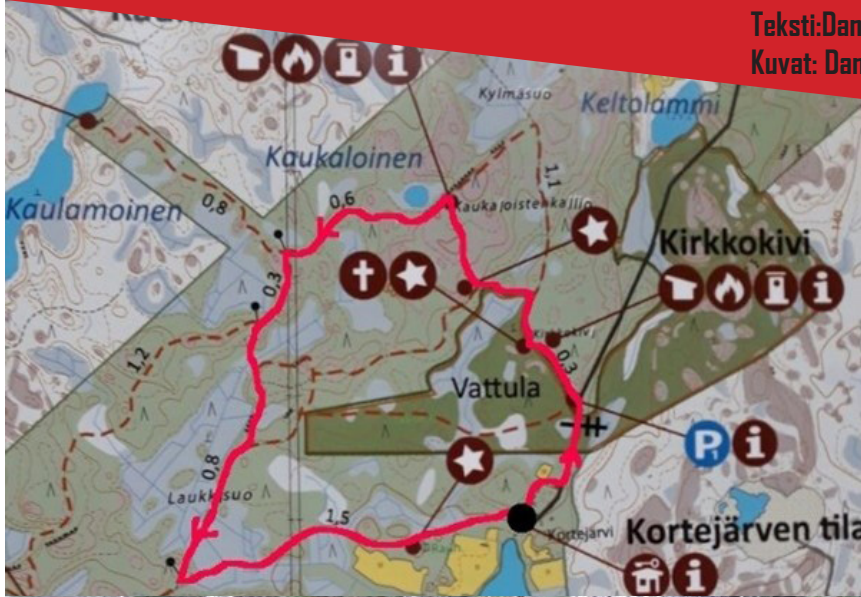

Ylhäällä kuvasarja perinteisestä TUNI-tolpan teleportaatiosta, veleho hämmästyí itsekin omasta tempusta.

Velhovaellus

Teksti: Daniel Koskikunnas

Kuvat: Daniel Koskikunnas, Pertti Kankaanranta

Eräänä kauniina lokakuun alun päivänä järjestettiin KoRKin hallituksen virkistystilaisuus Aitolahdella Kortejärven tilalla, mutta ei siitä sen enempää. Juttumme aiheena on samassa paikassa suoritettu vaellusretki, jolle osallistuivat Ola, Pertti, Daniel ja Aatos. Saavuttuamme tilalle etuajassa huomasimme alueella olevan kattavan ulkoilureitistön opaskartalta.

Koska olimme ainoat paikalla, päätimme odotellessamme lähteä kiertelemään alueen polkuja. Legendaristen Viisivelhoturnajaisten* jälkimainingeissa osalla porukastamme oli edelleen velhovarusteensa mukanaan, ja niinpä jo ensimmäiset kohtaamamme kanssavaeltajat kokivat asiakseen huomautella asutuksestamme. Tästä välittämättä jatkoimme eteenpäin, ja pian saavuimme ensimmäiseen kohteeseemme Kirkkokivelle. Paikalla oli iso siirtolohkare sekä moderni kota. Hetken ihmeteltyämme lähdimme kulkemaan kohti seuraavaa etappiamme.

Seuraava kohde, Kaukaloistenkallio, sijaitsi nimensä mukaisesti korkean kallion päällä. Reitin helppokuisuus tuli samalla todistettua, sillä jästydestäänkin huolimatta Aatos pysyi helposti perässämme pelkillä Crocseilla. Kallion laelta avautui komea näkymä notkelmassa ammottavaan suolampeen. Myös täältä löytyi hyvin varusteltu nuotiopaikka.

Yllättäen kohtasimme esteen: joutuisimme kulkemaan sähkölinjan alitse. Taitavina velhoina onnistuimme loitsuilla kumoamaan sähkölinjan välittämät 5G-ebola-aallot ja pääsimme turvallisesti jatkamaan eteenpäin. Maasta löytyi hyviä puolukoita (vai oliko ne kielonmarjoja). Kaikesta huolimatta selvisimme hengissä ylitse ja pääsimme jatkamaan taivallustamme Kielletyssä Metsässä.

*paikalla olleet tietää tai lue tätä lehteä

Meinasimme jo eksyä reitiltä, mutta loistavilla suunnistustaidoillamme arvoimme oikean suunnan ja jatkoimme matkaa. Pian saimme kohdata uuden vastoinkäymisen tielle kaatuneen puun muodossa, mutta onneksi leijutusloitsu oli Olalla ja Pertillä hallussa ja onnistuimme raivaamaan reitin kulkukelpoiseksi. Olut alkoi kuitenkin olla lopussa, joten aloimme kiirehtiä ehtiäksemme takaisin lähtöpaikallamme Kortejärvelle ennen nestehukan yllättämistä. Lopulta, voitettuaamme lukemattomat muutkin metsässä lymyneet vaarat, kuten kapeat pitkospuut ja kuraisen kinttupolun, selvitimme tiemme takaisin Kortejärven tilalle, jonne muutkin olivat juuri alkaneet ilmaantua.

Kaikkiaan matkaa kertyi noin neljä kilometriä. Reitti oli helppokulkuinen, ja opastuskylttejä oli joka risteyksessä. Taukopaikkojakin oli matkalla useita, mutta valitettavasti makkarat eivät sattuneet mukaan. Samalla todistettiin, että reippailu luonnistuu kengillä kuin kengillä ja vaikka pöytäliina kaulassa, joten ei tarvitse resata vaatetuksesta. Lisähuomautuksena mainittakoon, että komeiden velhoasujen kanssa kulkiessaan joukkiomme sai poluilla osakseen runsaasti kateellisia katseita, joten kannattaa muistaa pukeutua vaellukselle asianmukaisesti. Suosittelemme Kortejärven Kielletyn Metsän ulkoilumaastoja lämpimästi kaikille velhoille ja jästeille.

Loppuarvosana vaelluksesta:

”Aika hyvä” / 5

”Onpa iso kivi” - Aatos

Malliesimerkki hyvistä vaelluskengistä

Hallitus 2021

Teksti: Ilkka Viita-aho

Vaikka maailman meno pysähtyy, KoRKin karavaani kulkee ja Skilta ulisee. Niin myös 2020 on päättyvä joskus, ja uuden uljaan vuoden 2021 on tuleva uuden toivon muodossa. Toimettomaksi kiltta ei kuitenkaan jää, vaan uudet tuulet puhaltavat ja killalle on valittu uusi puheenjohtaja, hallitus ja toimihenkilöt. Tässä ne uudet/vanhat pierut tulevat:

Hallitus

Puheenjohtaja
Varapuheenjohtaja & YV-vastaava
Varapuheenjohtaja & Fuksivastaava (kevät)
Sihteeri
Rahastonhoitaja
Taloussihteeri
Tapahtumavastaava
Yritysvastaava
Ekskursiovastaava
Opintovastaava

Iiro Kiviluoma
Ida Kouhia
Pertti Kankaanranta
Janna Peuranen
Aleksi Kuusisto
Leo Pulkkinen
Joonas Seppä
Viljami Mäkelä
Jarno Kuitunen
Ilona Lainio

Toimihenkilöt

Tapahtumatoimari
Tapahtumatoimari
Yritystoimari
Ekskursiotoimari
Fuksitoimari (kevät) & YV-yhteyshenkilö
Fuksitoimari (kevät)
TEK-kiltayhdyskunta & Remppa Tmi
ATK-vastaava
ATK Junior
Tiedotusvastaava
Somevastaava
Liikuntavastaava
Limu
Saunavastaava
Namitöffö & Lukkari
Pikkutöffö
Renki
Päätoimittaja
Toimittaja & KV-vastaava
Toimittaja
Valokuvaaja
Graafikko
Kiltatuotevastaava & Senior Specialist
Emäntä & Alumnivastaava

Serafiina Kapanen
Juho Mäkinen
Siri Kallio
Fanni Polojärvi
Eero Savonen
Niina
Ilkka Viita-aho
Norbert Papp
Santeri Junnila
Minttu Siponen
Katariina Nilkku
Ella Aalto
Daniel Koskikunnas
Olavi Latukka
Aatos Mickelsson
Olli Hilme
Eero Selonen
Erik Snellman
Miika Kröger
Akseli Niininen
Aukusti Leipälä
Aapo Lampén
Jyri Raninen
Ossi Laitinen

Koneenrakentajakillan hallituksen vahvuus $1+9+24 = 34$ (kevät)

Marrasretki

Teksti ja kuva: Topias Tammi

Koneenrakentajakillan marrasretki retkeiltiin n. 4,5 km pituisena marraskuun 21. päivä Kirskaanniemen maastossa. Retki tarjosi sopivaa vastapainoa loppusyksyn opinnoille. Tapahtuma toteutui killan jäsenistölle suunnatun suunnittele ja toteuta tapahtuma -tempauksen kautta. Ulkoilmatapahtumana marrasretki onnistui hyvin vallitsevasta tilanteesta huolimatta. Varasuunnitelman mukaiseen omatoimiseen mallashetkeenkään ei tarvinnut turvautua, sillä pilvistä huolimatta sää sillä pilvistä huolimatta sää oli suosiollinen.

Kirskaanniemen laavulla retkeilijöille tarjottiin hienojen puitteiden lisäksi makkaraa, makeisia ja mehua. Nuotio lämmitti retkeilijöitä loppusyksyn säässä. Iso kiitos tapahtuman ideoinnista ja toteutuksesta Ilonalle ja Annille!

Kuvan makkara ei liity tapaukseen.

Kiltakäytävän terveiset Koneenrakentajakillalle

Koneenrakentajakillan 53-vuotisjuhlalat alkavat olla käsillä, mutta varsinaisia juhlallisuuksia ei kuitenkaan pystytty järjestämään tavalliseen tapaan. Juhlan kunniaksi ja osittain niiden korvikkeeksi päätimme kerätä kiltakäytävän naapureiltamme hieman kuulumisia ja onnitteluja killallemme. Samalla pääsimme tiedustelemaan kanssaihmistemme yleistietämystä sekä sitä, millaisilta hienoilta lahjoilta vältyimme tänä vuonna.

Tutkiva journalistimme lähti kiertämään kiltakäytävää ja esitti kolmelle naapurikillalle sekä oman kiltamme fukseille seuraavat kysymykset:

1. Montako vuotta Koneenrakentajakilta täyttää tänä vuonna?
2. Mikä asia on mielestänne parasta KoRKilla?
3. Mitä olisitte antaneet KoRKille vuosijuhlahajaksi?
4. Kehitysehdotuksenne KoRKin toimintaan?
5. Omat onnittelunne 53 vuotta täyttävälle Koneenrakentajakillalle!

Koneenrakentajakilta

(Fuksit)

1. 52
2. Porukka
3. Jotain häröä.
4. Paha sanoa kun ei ole nähnyt normaalia tilannetta, lisää saunoja
5. Paljon onnea!

Man@ger

1. 53... ei kun 56
2. Viisivelhoturnajaiset! Ihan mahtava, olisin itekin voinut osallistua! Punaiset haalarit
3. Kaipolan paperikone
4. Alumnien perheiden vuosijuhlat (voisi juhlistaa enemmän Man@geria, ??)
5. ”Paljon onnea vaan, paljon onnea vaan! Paljon onnea KoRK...neenrakentajakilta, paljon onnea vaan!”

Indecs

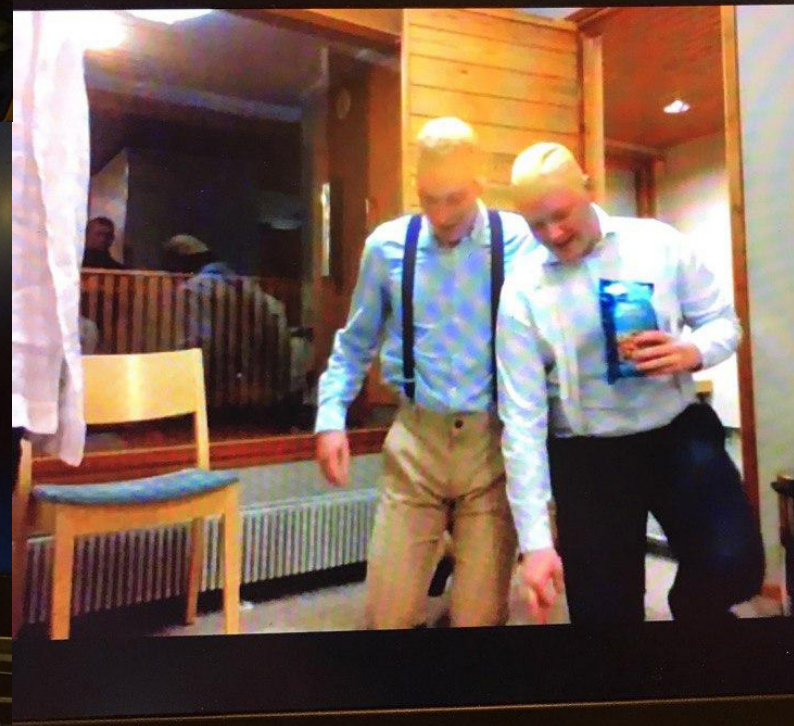
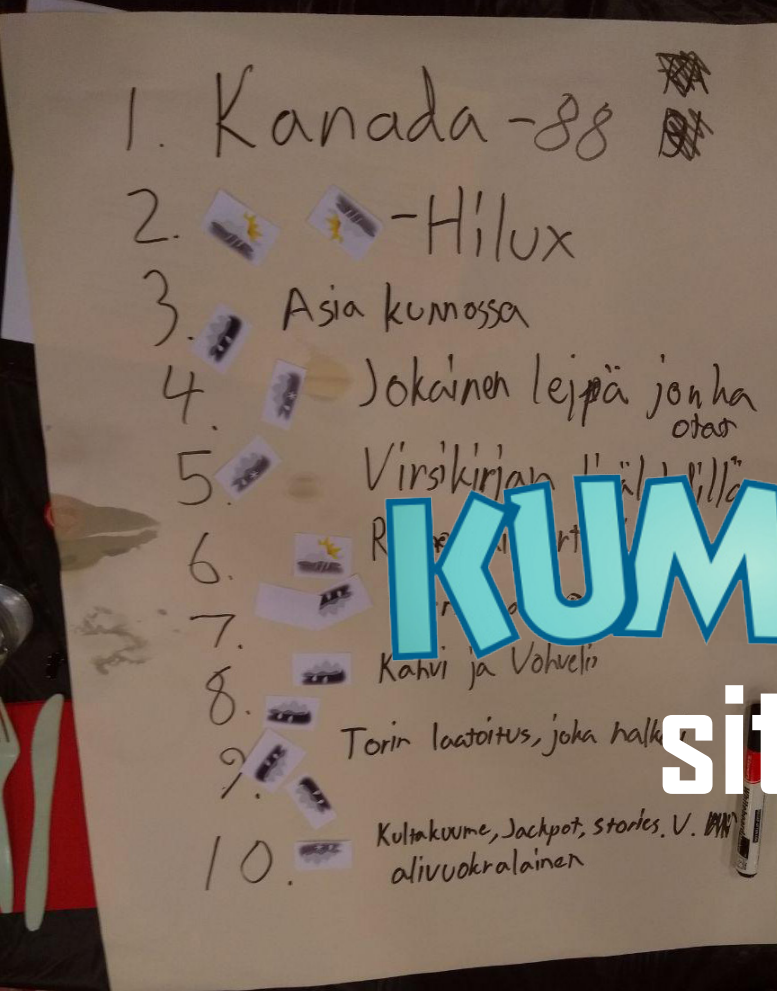

1. 54 (vai 72... älä laita tätä)
2. Yhteishenki
3. Semmonen auton vanha tuplabassokajari, siihen olisi integroitu jallupullo ja tiiliä sisään, niin saisi sitä yhteishenkeä kantamiseen
4. Pitäisi aktiivisemmin järjestää koko kiltakäytävän yhteisiä tapahtumia, ja integroida Hervannan akateeminen sauvakävelykerho paremmin osaksi toimintaa
5. Onnea. T. Kirsilä

YKI

1. 52
2. Hyvät soittolistat (mm. Naisten kaljailta). KoRKkilaiset on rempseitä ja meneviä
3. KoRKilta puuttuu oma "signature-BP-versio", kun suosivat Formatiaa
4. Sisäinen toiminta ei tuttua mutta asiat vaikuttaa olevan hyvin, KoRK voisi auttaa enemmän kiltakäytävän siivouksessa
5. Paljon onnea 53 vuodesta ja pitääkö hyvä meininki yllä tulevinakin vuosikymmeninä

Teksti: Daniel Koskikunnas ja Ida Kouhia
Kuvat: Vuosituhannen paskimmat sitsien kamerat
Kuvakaappaukset: Juho Viitala

Koska ne on ne toiset miehet jotka päättää, ei kiltamme päässyt järjestämään syksyn sitsejä tavalliseen tapaan. Alkujaan tapahtumatiimin asenne syksylle oli: ”:D vitut niistä tapahtumista” (lue: ”Jos mää saisin päättää nii lähtisin kotiin”) - Santeri Junnila. Onneksi kuitenkin tapahtumavastaavamme herra iso herra Kouhia päätti, että jotain on tehtävä. Miten saisi kuitenkin turvallisesti noin 50 ihmistä sitsaamaan niin, ettei homma ryöstäytyisi täällä yhtään mihinkään? Bommarin käyttö oli poissuljettua, eikä muutenkaan se saatana päivänvaloa kestäisi järjestää useiden kymmenien osallistujien tilaisuutta samassa tilassa. Joku sen siinä ihan viime metreillä keksi, että voitaisiin järjestää kolme erillistä tapahtumapaikkaa, joiden välillä pidettäisiin etäyhteyttä. Kolmen minuutin brainstormingsession jälkeen Koneenrakentajakillan kiltahuoneella esitettiin idea: voitaisiinko sitsien teemaksi valita KoRKKilaisen huumorin kiistattomasti merkittävin alkulähde, Kummeli? Jo vain, se on järkevää.

Kyllä tää homma alkoi tästä hahmottua, ja tapahtumatiimi tarttui toimeen. Järjestelyt toimivat yllättäen mukavasti, kun miehet painoi pitkää päivää. Reippaat toimaripojat hoitivat kaupassakäynnin ja seremoniamestarikin löytyi tapahtumatiimin sisältä. Etä-Kummelisitsien tapahtumapaikoiksi saatiin varattua Wäinölä I:n kerhohuone ja kattosauna sekä sipapöytä ajatellen turvallisen välimatkan päässä oleva Pirkka 6:n kattosauna. Nakkilaiset taas löytyivät kahdessa minuutissa reippaista fukseista. Tapahtumapäivänä, keskiviikkona eli pikkulauantaina aamupäivän tunnit matelivat, koska ajatukset olivat jo illassa. Itse sitsien järjestelyt lähtivät perinteiseen tyyliin käyntiin: eihän täällä oo tehty mitään, toimarikin puoli tuntia myöhässä. Sitten ei muuta kun juhlat pystyyn ja pian alkoi kummelityylistä juhlayäkeäkin valua paikalle.

Kolmeen sitsipaikkaan oli kuhunkin kokoontunut liki 20 Kummeli-aiheisesti pukeutunutta juhlijaa, muiden muassa Kalervo Jankko, Esa Nahka ja Tero Nuppi, Aziz The Combat Fighter sekä Uhkailija. Joka pöydästä oli videoyhteys toisiin paikkoihin; se on jämäpti. Muutamat osallistuivat sitseille myös kotoaan toisten ollessa täällä jo valmiiks. Sitsit aloitettiin perinteiseen tapaan seremoniamestari, herra sadanpäämies, herra Kouhian perkeleen tärkeällä asialla. Tämän jälkeen oli vuorossa tuttuja yhteislauluja sekä raikkaiden virvokkeiden ensipuraisuus hyvässä seurassa. Harmiksemme viinaa tarjoiltiin vain kolmen senttilitran lasaista; ei näillä vielä kuuhun menty.

Melko pian seremoniamestarin kurkkua alkoi kuivata siinä määrin, että ankan asiasta ilmoittelun tuloksena serensauvan venttiili putosi pois. Onneksi suurin osa siipaleesta saatiin pelastettua lasiin: asia kunnossa. Ennen ruoan saapumista oli aika järjestää erittäin vakavamielinen Kummeli-tietovisa, jossa ei tavanomaisesti poiketen tosin kilpailtu pöytien ruokailujärjestyksestä, vaan siitä, mikä sitsipaikka on paras. Yksikään vastauksista ei edes ollut Kanada. Voittajaksi selviytyi lopulta Wäinölän kerhis, ja muiden oli vain todettava, että me ollaan hävitty tää peli. Ruoaksi oli 1/2 taskulämmintä pitsaa mieheen. Syötiin ettei pyörretty. Jossakin kohtaa ääniyhteys Wäinölän saunalle katkesi, minkä jälkeen täytyi selvittää, mitä täällä on puhuttu. Illan edetessä oli lopulta aika siirtyä jälkiruokaan eli perinteiseen janukkaaseen. Kun vielä muutama laulu oli hieman hämmentävästä laululäsysystä (lukkarille kiitos) etsitty ja saatu laulettua, alkoivat sitsit lähestyä loppuaan. Ilta jatkui Potissa, jonne nopeimmat tilasivat parit kahvilikööririkossut pöytään valmiiks.

On erittäin hyvin sanottua todeta, että kukaan ei polttanu itseensä loppuun, ja sitsit menivät pääpiirteittäin hyvin yhtä naapurivalitusta ja rikkoutunutta serensauvaa lukuun ottamatta. Ja sitä että viina oli laimennettua versiota. Ja shottilasit 3 cl 4 cl sijaan. Ja pitsa lämmintä.

Palautteet

Teksti: Daniel Koskikunnas

Kunnon juttuaiheiden puuttuessa päätimme pitkää aikaa tyhjentää kiltahuoneella lojuneen Korkkiruuvien palaute- ja palautusmehutonkan. Sisältä löytyi kaksi vuoden 2018 Aku Ankkaa, yhteensä kaksikymmentä (20) senttiä avokätisiä lahjoituksia, nimettömänä palautettu Wappubingo sekä muutamia syväluotaavia palautteita. Käymme tässä nyt palautteet läpi ja vastaamme niihin parhaan taitomme mukaan.

Ensinnäkin palautteiden määrästä voimme päätellä, ettei kiltalehtemme toiminnassa ole pariin vuoteen ollut juurikaan moitittavaa (taikka jäsenistö ei ole ollut tietoinen palautuspöytä olemassaolosta). Nimimerkille ”Känni” vastaamme, ettei Korkkiruuvissa ole perseestä, vaan itse olet.

Tuolloinen päätoimittajamme sen sijaan on saanut positiivista palautetta, joka nyt pääsee viimein perille ja puhelinnumeroa voi kysyä toimituksesta. Muita lehden toimintaan liittyviä palautteita ei sitten ollutkaan. Mikäli Wappubingon täyttäjät ilmoittavat itsensä, on hänelle luvasti tiedossa asianmukainen palkinto (olettaen, että bingo on palautettu palautuspöytäön ennen lukuvuoden 2017–18 loppua). Pidemmittä puheita lämmin kiitos kaikista palautteista, jokainen palaute auttaa kehittämään lehteä pa(r)skemmaksi. Palataan näihin tunnelmiin seuraavan kerran vuonna 2022, sikäli kun palautteita on siihen mennessä jätetty lisää.

Kunniajäsenet ja kovat KoRKkilaiset 2020

Kuva: Joonas Pulkkinen

Koneenrakentajakilta on valinnut uusia kunniajäseniä ja kovia KoRKkilaisia. Koneenrakentajakilta kiittää työstänne ja panostuksestanne killan hyväksi!

Kunniajäsenet 2020:

Niki Suominen
Joonas Pulkkinen
Joonas Saari

Kovat KoRKkilaiset 2020:

Eetu Huovinen
Samuli Suutarinen

CARGOTEC

KALVAR

HIAB

MACGREGOR

Tarkista avoimet työpaikat:

www.cargotec.com/en/careers/

Tai lataa QR-koodi ->

